ZILIE KALNI

Pianists Šimkus peldas Dubkalnu ūdenskrātuvē

Kas tas tāds? Kukulis?

Kas kopīgs lidmašīnai un distanču trasei?

Esam īpaši, jo mūs nav norakuši

Vīri zem ūdens atpūtina nervus

Kamanu suņiem jānoskrien vismaz 50 kilometri

ZILIE KALNI

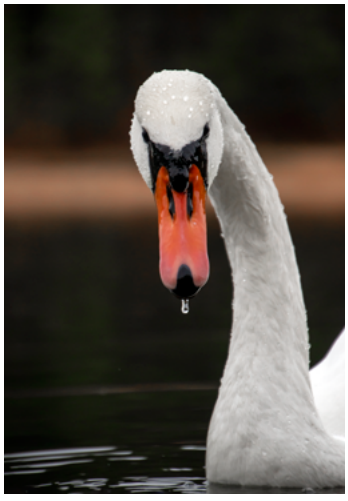

LEJUPLĀDĒ MOBILO APLIKĀCIJU UN “OGRES NOVADNIEKS” BŪS TAVS GIDS PA ZILAJIEM KALNIEM!

MOBILĀ APLIKĀCIJA
“OGRES NOVADNIEKS”

Lejuplādē mobilo aplikāciju:

Google Play

App Store

- **Lietotne “OGRES NOVADNIEKS” – ērts un draudzīgs veids, kā komunicēt ar savu pašvaldību, būt informētam par aktualitātēm un pasākumiem Ogres novadā, kā arī uzņēmēju īpašajiem piedāvājumiem.**

- **Ogres novadnieks lietotne sniedz iespēju:**
  - **uzzināt jaunumus un aktualitātes;**
  - **iepazīties ar pasākumu kalendāru;**
  - **piedalīties aptaujās;**
  - **izteikt ierosinājumus;**
  - **aplūkot un izmantot novada uzņēmēju piedāvājumus;**
  - **iegūt informāciju par tūrisma objektiem;**
  - **izvēlēties sev tīkamu tūrisma maršrutu;**
  - **apskatīt sabiedriskā transporta maršrutus un atiešanas laikus;**
  - **uzzināt par Ogres novadnieka kartes sniegtajām priekšrocībām.**

“Mobilajā aplikācijā pieejams arī **BEZMAKSAS audiogids ar 132 stāstiem** par Ogres novada interesantākajām vietām, vēsturiskajiem notikumiem un personībām. “Tūrisma” sadaļā atrodamos audiogida stāstus ierunājis Nacionālā teātra aktieris Jēkabs Reinis.”

Karte: https://www.visitogre.lv/lv/marsruti-ogres-novada

MAN PATĪK

ALISE, 5 GADI
Es eju uz parku, lai izaugtu liela.

Patriks, 9 gadi
Man patīk, ka tur ir lieli kalni un bedres un tur var kāpt augšā un šļūkt lejā.

Inguss, 10 gadi
Šeit var redzēt zirgus. Tie ir lieli un vicina astes. Tētis saka, ka tā zirgi atbaida mušas.

Zanda, 7 gadi
Kad izaugšu liela, iemācīšos nirt, jo zem ūdens ir smuki.

Darja, 9 gadi
Mamma saka, ja sakārtošu istabu, savākšu kastē lelles un klučus, tad aizbrauksim uz Ogri un uzkāpsim tornī, no kura var redzēt jūru. Man tikai nepatīk, ka tur augšā vienmēr pūš vējš un jāvelk cepure.

Anete, 8 gadi
Man patīk, ka tad, kad mēs braucam uz ūdeni, mamma un tētis apsola neskatīties telefonā. Tad viņi biežāk saka, ka mīļo mani.

Sandris, 5 gadi
Man patik, ka es pazaudēju bikses. Tad tētis ietina mani dvielī un nesa uz vilcienu.

Esam īpaši, jo mūs nav norakuši

Ieva Kraukle, Ogres un Ikšķiles novadu pašvaldību aģentūras "Tūrisma, sporta un atpūtas kompleksa "Zilie kalni" attīstības aģentūras" direktore stāsta par kājāmgājēju, velobraucēju, jātnieku un slēpotāju sadzīvošanu, maijpuķīšu aromātu un to, kā tīkla kameras palīdzēja notvert likuma pārkāpējus.

Ar ko īpaši ir Ogres Zilie kalni?

Tā ir viena no retajām vietām Latvijā, kas nav norakta. Osu pauguri ir kilometriem gari, izveidojušies šauri kalni. Galvenokārt tie sastāv no grants, un tas nozīmē, ka tos intensīvi izmantoja grants ieguvei. Dubkalnu ūdenstilpe ir izveidojusies tieši tādā veidā, jo kopš pērnā gadsimta sešdesmitajiem gadiem līdz 2003. gadam tur ieguva granti. Kad vietējie vides aktīvisti vietā, kuru bija paredzēts norakt, atrada īpaši aizsargājamos augus, sākās intensīva cīņa, lai rakšanu pārtrauktu, un tika izveidota īpaši aizsargājama dabas teritorija. Pie mums aug 18 īpaši aizsargājami augi. Smiltāju esparsete ir pat iecienījusi aizrakto kalnu nogāzi.

Osu pauguri izveidojušies tā, ka viena nogāze vērsta pret dienvidiem, otra – pret ziemeļiem, tāpēc slēpošanas trasē ilgi saglabājas sniegs. Dabas parkā ir īpaši artikulēts jeb izteikts reljefs. Ir gan pauguri, gan arī vietas, kur izveidojušies nelieli purvi. Ogres Zilos kalnus var dēvēt arī par maijpuķīšu kalniem, jo pavasarī turienes mežs ir pilns ar šiem smaržīgajiem augiem.

Vēl viena no mūsu bagātībām ir gaišie priežu meži, kas ir viens no Eiropā aizsargājamiem biotopiem.

Vai pastaigu cienītājiem nav jāuztraucas, ka mežus var izzāģēt, kā tas notiek daudzviet Latvijā?

Par to nav jābaidās, jo īpaši aizsargājamās dabas teritorijās ir ļoti stingri ciršanas noteikumi. Kailcirtes vispār nav atļautas.

Kāda ir apmeklētāju plūsma?

Pandēmijas laikā tā bija milzīga – vairāk nekā 200 000 apmeklētāju. Bieži bija tā, ka visas stāvvietas un ceļa malas bija pilnas ar auto, likās, ka notiek kāds pasākums, bet nē, cilvēki vienkārši brīvdienās devās uz mežu atpūsties.

Esam izveidojuši slēpošanas trasi: 4–6 m platu meža ceļu apaudzējām ar zāli, lai, uzsniegot pirmajam sniegam, pēc iespējas ātrāk varētu slēpot. Kad sniegs ir nokusis, 12 kilometrus garo slēpošanas trasi var izmantot arī pastaigām. To iesaku arī jaunajām māmiņām, jo trase ir līdzena un pa to var pārvietoties ar bērnu ratiņiem. Veidojot trasi, viens no nosacījumiem bija, ka virsējo kārtu noklāj nevis ar treknu melnzemi, bet slāni, kas līdzinās meža augsnei. Pārāk blīvs zālājs nozīmētu lielus uzturēšanas izdevumus, jo var ieviesties mežam neraksturīgi augi. Trasi pļaujam vairākas reizes gadā.

Viens no mūsu uzdevumiem ir taku tīkla optimizēšana. Taku ir ļoti daudz, bet vietās, kur novērojama vislielākā cilvēku plūsma, veidojam īpašu segumu. Tas tāpēc, ka vietām antropogēnā slodze ir pārāk liela, tiek nomīdītas koku saknes.

Šajā gadā plānoto darbu sarakstā ir arī takas izveidošana apkārt Dubkalnu ūdenskrātuvei.

Nākas cīnīties arī ar dažādām problēmām. Piemēram, dažādas invazīvās augu sugas. Tās apkarojam pļaujot, jo neizmantojam ķīmiskos līdzekļus.

Parkos uzstāda kameras, lai varētu labāk sekot līdzi apmeklētājiem un kontrolēt situāciju.

Vietā, kur agrāk hektāra platībā bija degradēta vide, izgāztuve un dzīvnieku patversme, ierīkojām Starta laukumu pasākumiem. Nolīdzinājām, apsējām ar zāli, bet jaunieši ar auto to uzskatīja par pievilcīgu vietu, kur rīkot sānslīdes. Ierīkojām videonovērošanas kameras, kas vēlāk palīdzēja pārkāpējus identificēt. Puišiem teicām, vai nu būs jāmaksā sods vai arī pašu spēkiem jānovērš pārkāpuma radītie bojājumi. Viņi savu pārkāpumu atzina un paši visu sakopa. Pēc tam driftēšana nav atkārtojusies.

Vai starp dažādām interešu grupām – slēpotājiem, jātniekiem, velosipēdistiem un kājāmgājējiem nerodas konflikti?

Ir izveidotas speciālas trases velobraukšanai, zirgu izjādēm. Vienu brīdi tā bija aktuāla problēma. Velotakas ir pietiekami platas, lai pa tām varētu pārvietoties ar zirgu. Bija viens ceļš, pa kuru varēja pārvietoties ar auto, bet pēc zirgu izjādēm pa to bija grūti braukt ar auto, kur nu vēl ar velosipēdiem. Tāpēc izveidojām atsevišķas takas zirgu izjādēm un veicām pārrunas ar zirgkopjiem. Protams, visas takas ir ļoti grūti marķēt, tās ir desmitiem kilometru garas. Slēpošanas sezonas laikā ar konusiem marķējām robežas, lai cilvēki neizstaigā slēpošanas trasi. Atšķirībā no ziemeļvalstīm pie mums cilvēkos vēl nav ieaudzināts, ka slēpošanas trase ir domāta tikai slēpošanai nevis pastaigām, turklāt trases ierīkošana ir pietiekami dārgs pasākums. Šogad pirmo reizi sākām ieslēgt apgaismojumu slēpošanas trasē rīta stundās, jo sapratām, ka apmeklētāju interese ir ļoti liela.

Apmeklētāji bieži iesniedz noderīgus ierosinājumus?

Pēc apmeklētāju lūguma pagarinājām slēpošanas trases apgaismošanas laiku līdz plkst. 22:00. Arī trasi izveidojām pēc tam, kad redzējām, ka slēpotāji paši bija uzsākuši veidot slēpošanas trases. Uzskatu, ka slēpošanas trase ir viens no paraugiem, kā veiksmīgi pārņemt iedzīvotāju iniciatīvu. Regulāri veicam taku seguma uzlabošanu, skatāmies, kur cilvēki staigā, netieši norādot, kur mums jāizveido takas. Vislabākais gājēju plūsmu novirzīšanas veids ir izveidot takas ar labu segumu, jo tad arī cilvēki sāk tās izmantot.

Kompleksa teritorijā kopā ir 10 tualetes. Esam izveidojuši divas tualetes ar visām ērtībām, tagad tiks ierīkota trešā, lai rūpētos par cilvēku ērtībām un apkārtējās vides tīrību. Šīs tualetes ir piemērotas arī cilvēkiem ar īpašām vajadzībām.

TŪRISMA, SPORTA UN ATPŪTAS KOMPLEKSS "ZILIE KALNI"

ZILIE KALNI.LV

ZIEMA

TĪNŪŽI

IKŠĶILE

TRASES SĀKUMS

RĪGA

Ezera iela

Skolas iela

Ikšķile

P10

A6

DUBKALNU ŪDENSKRĀTUVE

TĪNŪŽI

P5

STARTA LAUKUMS

SKATU TORNIS

BĒRNU AKTĪVĀS ATPŪTAS LAUKUMS

MILŽU TAKA

TRASES SĀKUMS

OGRE

Galsmas prospekts

Zilokalnu prospekts

Mālkalnes prospekts

Raiņa prospekts

Jaunogre

Ogre

DAUGAVPILS

MASKAVA

- DABAS PARKA OGRES ZILIE KALNI TERITORIJA
- TŪRISMA, SPORTA UN ATPŪTAS KOMPLEKSA "ZILIE KALNI" TERITORIJA
- VIDĒJAS GRŪTĪBAS SLĒPOŠANAS TRASE ~9 KM
- AUGSTAS GRŪTĪBAS SLĒPOŠANAS TRASE ~ 5 KM
- APGAISMOTAIS SLĒPOŠANAS TRASES POSMS - 2,5 KM
- SUŅU PAJŪGU TRASE - 4,25KM

TRASE IKŠĶILE - OGRE GARENPROFILS

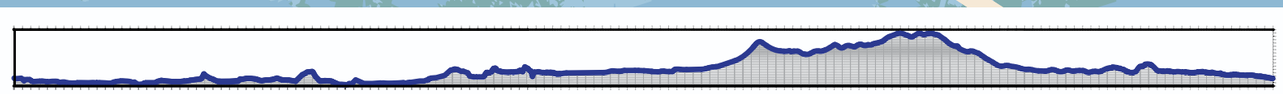

IR PIEEJAMS

- STĀVVIETA
- TUALETE
- TUALETE (DUBULTĀ)
- VINGROŠANAS RĪKI
- BĒRNU AKTĪVĀS ATPŪTAS LAUKUMS
- KOKA SKULPTŪRAS
- INFORMĀCIJAS STENDS
- GALDS AR SOLIEM
- SOLS
- GRILA VIETA
- MALKAS NOVIETNE
- UGUMSKURA VIETA
- ATKRITUMU URNA
- VELONOVIETNE
- PLATFORMA PELDĒŠANAI
- PĀRĢĒRBŠANĀS KABĪNE

APZĪMĒJUMI

- DABAS PARKA "OGRES ZILIE KALNI" TERITORIJA
- TŪRISMA. SPORTA UN ATPŪTAS KOMPLEKSA "ZILIE KALNI" TERITORIJA
- DABAS DAUDZVEIDĪBAS TAKA - 12,9 KM
- VELOSIPĒDU TAKA - 10,5 KM
- IZZIŅAS TAKA - 12,4KM
- SUŅU PAJŪGU TAKA - 4,25 KM
- ZIRGU PASTAIGU TAKA - 8,05KM
- STĀVLAUKUMS
- CEĻĀ/IELA
- VALSTS NOZĪMES CEĻŠ
- DZELZCEĻŠ/STACIJA

- 1 - SLĒPOŠANAS TRASES SĀKUMS (IKŠĶILE)
- 2 -VINGROŠANAS RĪKI
- 3 - ATPŪTAS VIETA PIE ŪDENS NR.1
- 4 - ATPŪTAS VIETA PIE ŪDENS NR.3
- 5 - ATPŪTAS VIETA PIE ŪDENS NR.4
- 6 -ATPŪTAS VIETA APMEKLĒTĀJIEM AR DZĪVNIEKIEM
- 7 - ATPŪTAS VIETA PIE ŪDENS NR2
- 8 - DKATU PLATFORMA
- 9 - STARTA LAUKUMS
- 10 - SKATU TORNIS
- 11 - LAPENE
- 12 -BĒRNU AKTĪVĀD ATPŪTAS LAUKUMS
- 13 - "MILŽU TAKA"
- 14 - PLĒPOŠANAS TRASES SĀKUMS (OGRE)
- 15 - APIŅU IELAS STĀVLAUKUMS
- 16 - SPORTA LAUKUMS

1 SLĒPOŠANAS TRASES SĀKUMS IKŠĶILĒ
GPS: 56.842724.5060

2 VINGROŠANAS RIKI
GPS: 56.846424.5187
GPS: 56.834724.5798

3 ATPŪTAS VIETA PIE ŪDENS NR.1
GPS: 56.8418 24.5469

4 ATPŪTAS VIETA PIE ŪDENS NR.3
GPS: 56.8407 24.5545

5 ATPŪTAS VIETA PIE ŪDENS NR.4
GPS: 56.8391 24.5511

6 ATPŪTAS VIĘTA APMEKLĒTĀJIEM AR DZĪVNIEKIEM
GPS: 56.8384 24.5531

7 ATPŪTAS VIETA PIE ŪDENS NR.2
GPS: 56.8375 24.5580

8 SKATU PLATFORMA
GPS: 56.8370 24.5578

9 STARTA LAUKUMS
GPS: 56.8392 24.5711

10 SKATU TORNIS
GPS: 56.8342 24.5649

11 LAPENE
GPS: 56.8312 24.5864

12 BĒRNU AKTĪVĀS ATPŪTAS LAUKUMS
GPS: 56.8291 24.5860

13 MILŽU TAKA
GPS: 56.8256 24.5972

14 SLĒPOŠANAS TRASES SAKUMS OGRĒ
GPS: 56.825224.5986

15 APIŅU IELAS STĀVLAUKUMS
GPS: 56.8313 24.5682

16 SPORTA LAUKUMI
GPS: 56.8428 24.5446

TŪRISMA, SPORTA UN ATPŪTAS KOMPLEKSS "ZILIE KALNI"

ZILIE KALNI.LV

VASARA

IR PIEEJAMS

- STĀVVIETA
- TUALETE
- TUALETE (DUBŪLTĀ)
- VINGROŠANAS RĪKI
- BĒRNU AKTĪVĀS ATPŪTAS LAUKUMS
- KOKA SKULPTŪRAS
- INFORMĀCIJAS STENDS
- GALDS AR SOLIEM
- SOLS
- GRILA VIETA
- MALKAS NOVIETNE
- UGUMSKURA VIETA
- ATKRITUMU URNA
- VELONOVIETNE
- PLATFORMA PELDĒŠANAI
- PĀRĢĒRBŠANĀS KABĪNE

APZĪMĒJUMI

- DABAS PARKA "OGRES ZILIE KALNI" TERITORIJA
- TŪRISMA. SPORTA UN ATPŪTAS KOMPLEKSA "ZILIE KALNI" TERITORIJA
- DABAS DAUDZVEIDĪBAS TAKA - 12,9 KM
- VELOSIPĒDU TAKA - 10,5 KM
- IZZIŅAS TAKA - 12,4KM
- SUŅU PAJŪGU TAKA - 4,25 KM
- ZIRGU PASTAIGU TAKA - 8,05KM
- P STĀVLAUKUMS
- P5 CEĻĀ/IELA
- A6 VALSTS NOZĪMES CEĻŠ
- DZELZCEĻŠ/STACIJA

- [ ] 1 - SLĒPOŠANAS TRASES SĀKUMS (IKŠĶILE)
- [ ] 2 -VINGROŠANAS RĪKI
- [ ] 3 - ATPŪTAS VIETA PIE ŪDENS NR.1
- [ ] 4 - ATPŪTAS VIETA PIE ŪDENS NR.3
- [ ] 5 - ATPŪTAS VIETA PIE ŪDENS NR.4
- [ ] 6 -ATPŪTAS VIETA APMEKLĒTĀJIEM AR DZĪVNIEKIEM
- [ ] 7 - ATPŪTAS VIETA PIE ŪDENS NR2
- [ ] 8 - DKATU PLATFORMA
- [ ] 9 - STARTA LAUKUMS
- [ ] 10 - SKATU TORNIS
- [ ] 11 - LAPENE
- [ ] 12 -BĒRNU AKTĪVĀD ATPŪTAS LAUKUMS
- [ ] 13 - "MILŽU TAKA"
- [ ] 14 - PLĒPOŠANAS TRASES SĀKUMS (OGRE)
- [ ] 15 - APIŅU IELAS STĀVLAUKUMS
- [ ] 16 - SPORTA LAUKUMS

1 SLĒPOŠANAS TRASES SĀKUMS IKŠĶILĒ
GPS: 56.842724.5060

2 VINGROŠANAS RIKI
GPS: 56.846424.5187
GPS: 56.834724.5798

3 ATPŪTAS VIETA PIE ŪDENS NR.1
GPS: 56.8418 24.5469

4 ATPŪTAS VIETA PIE ŪDENS NR.3
GPS: 56.8407 24.5545

5 ATPŪTAS VIETA PIE ŪDENS NR.4
GPS: 56.8391 24.5511

6 ATPŪTAS VIETA APMEKLĒTĀJIEM AR DZĪVNIEKIEM
GPS: 56.8384 24.5531

7 ATPŪTAS VIETA PIE ŪDENS NR.2
GPS: 56.8375 24.5580

8 SKATU PLATFORMA
GPS: 56.8370 24.5578

9 STARTA LAUKUMS
GPS: 56.8392 24.5711

10 SKATU TORNIS
GPS: 56.8342 24.5649

11 LAPENE
GPS: 56.8312 24.5864

12 BĒRNU AKTĪVĀS ATPŪTAS LAUKUMS
GPS: 56.8291 24.5860

13 MILŽU TAKA
GPS: 56.8256 24.5972

14 SLĒPOŠANAS TRASES SAKUMS OGRĒ
GPS: 56.825224.5986

15 APIŅU IELAS STĀVLAUKUMS
GPS: 56.8313 24.5682

16 SPORTA LAUKUMI
GPS: 56.8428 24.5446

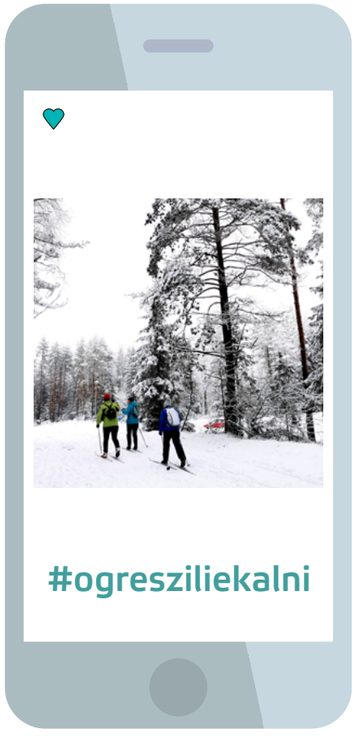

Ogres Zilie kalni sociālajos tīklos

Sociālie tīkli ir vieta, kur iedzīvotāju simpātijas pret konkrēto vietu var redzēt vislabāk. Facebook, Twitter un Instagram vietnēs zem tēmtura #ogresziliekalni var atrast vismaz 10 000 fotogrāfiju, taču šis skaitlis jo dienas palielinās. Mēs apkopojām tikai dažas no tām, jo Ogres Zilie kalni, kas atrodas Ikšķiles un Ogres novadu teritorijā, ir ārkārtīgi populāri atpūtnieku vidū.

@Dace_Silina

@Dace_Silina

@fotogrāfs: Sintija Ermansone

@Dace_Silina

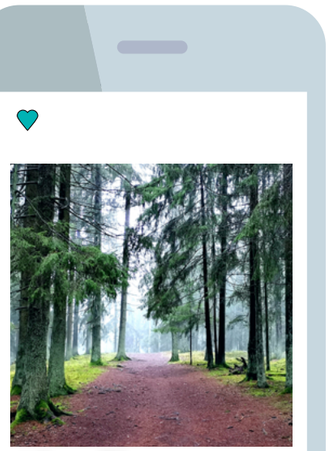
@Dace_Silina
#ogresziliekalni

@Andrejs_Malcins

@fotogrāfs Kristaps Hohs

@OVMMarhivafoto

OGRE
Slēpotāju paradīzē
@OVMMarhivafoto

@Andrejs_Malcins

@fotogrāfs: Sintija Ermansone

@Elise_Bikova

@nosvilis

@Andrejs_Malcins

@Andrejs_Malcins

@trancedemp

@elinaradionova

SERIALS
@laurastankuna

@Liva_Balode

@J.Zaķa arhivs.

@Andrejs_Malcins

@Aiva_Eindorfa

@Dace_Silina

No degradētas teritorijas līdz augsta līmeņa slēpošanas trasei

Ja ne apņēmīgi cilvēki, kuriem bija vīzija, kā attīstīt Ogres Zilos kalnus par atpūtnieku un tūristu iecienītu vietu, mēs vēl tagad laipotu starp pamestu riepu kaudzēm un veciem dēļiem.

Papildu vilciens no Rīgas

"Pirms aptuveni piecpadsmit gadiem Ogres Zilo kalnu teritorijai tūristi un atpūtnieki gāja ar līkumu. Lai gan teritorijas īpašnieks bija Rīgas dome, apsaimniekotājs – "Rīgas meži", un teritorija atradās Natura 2000 sarakstā, ar apsaimniekošanu tolaik īsti nevedās. Acīmredzot nebija saimnieka, nebija intereses attīstīt vietu, kas jau Latvijas brīvvalsts laikā bija iecienīta kā slēpotāju un atpūtnieku paradīze. Lai gan Ogres Zilie kalni bija Natura 2000 sarakstā, kas nozīmē, ka teritorijā ir retas un apdraudētas dzīvnieku un augu sugas un biotopi, interese par šīs vietas sakārtošanu nebija liela. Starp citu, Latvijā kopumā ir 333 Natura 2000 aizsargājamas dabas teritorijas, un kopumā tās aizņem aptuveni 12 % no Latvijas platības.

Pirms septiņiem gadiem Ogres muzejā slēpošanas entuziasti varēja aplūkot izstādi "Ogre ziemā aicina", kur bija apskatāmi senie priekšmeti, ar kādiem mūsu tēvi un vectēvi baudīja ziemas priekus. Slēpošana, slidošana, vizināšanās ar ragaviņām bija ļoti iecienīts ogrēniešu un tuvējās apkārtnes iedzīvotāju brīvā laika pavadīšanas veids. Kā atceras vēl nedaudzie aculiecinieki, no Rīgas pat tika norīkoti papildu slēpotāju vilcieni – visiem ziemas prieku baudītājiem pāris vagonos nepietika vietas. Sporta vēsturnieki zina stāstīt, ka 1938. gada janvāra nedēļas nogalē Ogres Zilajos kalnos pulcējies tolaik rekordliels ziemas sporta cienītāju skaits – pusotrs tūkstotis. Toreiz, tāpat kā šodien, viens no populārākajiem ziemas prieku baudīšanas veidiem bija slēpošana. Pa sniegu ar slēpēm bija iecienījuši slīdēt tolaik slavenie Jaunogrē dzīvojošie mākslinieki Uga Skulme un Jurģis Skulme.

Varat prasīt visu, tikai ne naudu

Roberts Raimo, bijušais distanču slēpotājs, kas Latviju pārstāvējis ziemas olimpiskajās spēlēs Nagano, atceras, ka ap 2007. gadu Ogres Zilajiem kalniem nebija pat dabas parka attīstības plāna, nemaz nerunājot par ideju, kādam parkam būt nākotnē, kā to apsaimniekot un no kurienes parka labiekārtošanai iegūt finansējumu. "Atceros visu ar Zilajiem kalniem saistīto organizāciju kopsapulci Rīgas domē, kuras mērķis bija beidzot iekustināt Zilo kalnu teritorijas sakārtošanu. Sapulci iniciējām kopā ar Andreju Kondratjuku, kurš toreiz bija vadoša amatpersona SIA "Rīgas meži". Toreiz biju Slēpošanas savienības valdes loceklis, atbildīgais par slēpošanas sporta attīstību Latvijā, un Rīgas sporta pārvaldes vadītāja vietnieks.

Sapulcē bija izdevies pulcēt visu par parka teritoriju atbildīgo organizāciju un iestāžu amatpersonas. Situācija bija interesanta, jo Ogres Zilo kalnu parka teritorijas juridiskais īpašnieks bija Rīgas dome, tas atradās divu pašvaldību – Ogres un Ikšķiles – teritorijā, turklāt tikai maza daļa Ogres pašvaldības teritorijā, kuras iedzīvotāji to pamatā izmantoja. Savukārt apsaimniekotājs bija Rīgas domes SIA "Rīgas meži". Pēc ilgas gaidīšanas A. Šlesers, kurš toreiz bija Rīgas vicemērs, aicināja visus savā kabinetā. Atmosfēra bija pozitīva, visi juta, ka risinājums tiks atrasts. Šlesers iesāka ar nopietnu vaicājumu, kurā bija apslēpts humors, proti, ko man vajagot, lai tikai neprasot naudu. Atbildēju, ka naudu neprasu, bet ir plāns, kā sakārtot Zilos kalnus, ierīkot slēpošanas trasi, jo vieta ir ārkārtīgi piemērota. Egils Helmanis, toreizējais Ogres vicemērs, un, šķiet, vienīgais politiķis, kurš pa īstam darbos vēlējās šo jautājumu iekustināt un atrisināt, bija atvedis Ogres novada prezentācijas materiālus un sniedza tos Šleseram paprāvā maisiņā. Šlesers pagriezās pret mani un pajokoja – „Kas tas tāds? Kukulis?" Visi no sirds sasmējās. Es teicu, ka nē, un iepazīstināju ar E. Helmani. Sapulce varēja sākties uz labas nots, un tā arī beidzās, jo Šlesers, uzklausot īsu prezentāciju, deva skaidru un nepārprotamu uzdevumu visiem klātesošajiem – kas katram un kādos konkrētos termiņos ir jāpadara. Tas visus apmierināja, un process varēja sākties. Tika nolemts izveidot Ogres un Ikšķiles pašvaldību kopēju aģentūru, kas bija rets gadījums Latvijas pašvaldību praksē, un noslēgt ar to apsaimniekošanas līgumu.

Toreiz Latvijā bija ļoti plaša slēpošanas attīstības kustība, un tagad varam atzīt, ka izvēlējāmies pareizo stratēģiju. Lietas sāka virzīties ar pavisam citu vērienu. Prieks par jau paveikto, un zinu, ka vēl tiks izdarīts ļoti daudz. Latvijā aktīvās atpūtas un slēpošanas trašu attīstīšanā esmu sadarbojies ar daudziem novadu un pilsētu vadītājiem. Zinu, ka uz Helmani var paļauties, ka viņš spēs turpināt Ogres Zilo kalnu attīstību.

Diemžēl daudzi cilvēki ir aizmirsuši, kā savulaik izskatījās Ogres Zilie kalni. Pie labā ātri pierod. Tā bija degradēta teritorija – izgāztuve, pamesta suņu patversme, veci dēļi, patvaļīgi cirsti koki, ugunskuru vietas. Tas viss ir aizvākts un teritoriju sakopta.

Veidojot trases attīstības plānu, Helmanis uzklausīja visu pušu viedokļus, pēc iespējas tos iestrādāja plānā. Tika pieaicināti pat pasaules līmeņa speciālisti slēpošanas trašu plānošanā.

Protams, vēl ir daudz darāmā, ko Ogres Zilajos kalnos būtu nepieciešams attīstīt – izveidot Zilajos kalnos asfaltētu apli, kurā treniņus drošā vidē kvalificētu treneru vadībā varētu rīkot skrituļslidotāji, rollerslēpotāji, riteņbraucēji un cita veida aktīvās atpūtas cienītāji. Noteikti nepieciešama mākslīgā sniega ražošanas iekārta un trašu sagatavošanas tehnika, lai slēpošanas sezonu pagarinātu vismaz par diviem, trim mēnešiem. Šogad divus mēnešus Ogrē varēja slēpot kā pasaules čempionātā, jo trašu kvalitāte bija izcila. Ogrei jau ir bijis savs pārstāvis Pasaules čempionātā distanču slēpošanā. Jāiet tālāk – jāaudzina savi olimpieši. Prieks, ka Ogrē top biatlona klubs olimpieša Jēkaba Nākuma vadībā. Jādomā par šautuvi Zilo kalnu slēpošanas stadionā. Ogrē nepieciešami vismaz divi slēpošanas treneri – un ir iespēja sarīkot pasaules līmeņa slēpošanas sacensības ar slēpošanas zvaigžņu līdzdalību, līdzīgi kā Madonā. Ogres Zilie kalni nākotnē varētu pretendēt pat uz Pasaules kausa organizāciju rollerslēpošanā. Varbūt pat vēl vairāk.

Lēktuves atklāšana

Lai gan Latvija nevar lepoties ar stāviem kalniem, ļaužu iztēle robežas nepazīst, jo gan pirmskara laikā, gan vēlāk Ogrē bija populāra lēkšana ar slēpēm no tramplīna. Pirmo tramplīnu no dēļiem uzcēla 1934. gadā, bet pēdējo – 2007. g. Vēl kāds objekts, par ko būs dzirdējis tikai retais, ir 1970. gadā Pārogrē uzceltā kamaniņu trase, kas bija otrā trase Latvijā pēc slavenās Cēsu Cīrulīšu trases.

foto no Ogres muzeja arhīva.

Ko par Ogri rakstīja agrāk?

foto no Ogres muzeja arhīva.

Rīgas pievārtē atrodas viena no skaistākajām Latvijas kūrvietām – Ogre, kas pazīstama ar sausu, smaržīgu priežu meža gaisu, īpatnējām dabas ainavām un dziedniecības iestādēm. Straujā, akmeņainā Ogres upe ar stāvajiem krastiem, kas apauguši lapu un skuju kokiem, piešķir pilsētai lielu pievilcību.

Kā vasarnīcu rajons Ogre sākusi izveidoties pēc dzelzceļa līnijas Rīga - Daugavpils atklāšanas 1861. gada 12. septembrī. Šo ērtību rīdzinieki steidza izmantot, lai dotos ekskursijās uz skaistākajām Latvijas vietām, kā Ogri un Koknesi. Ogre ieguva tik lielu rīdzinieku piekrišanu, ka Rīgas - Daugavpils dzelzceļa biedrība Ogri pārvērta par izpriecu vietu. Šim nolūkam tā noīrēja no Rīgas pilsētas 2 pūrvietas mezā, ierīkoja tur celiņus, uzcēla restorāna ēkas un vairākus paviljonus. Sākot ar 1875. gadu, Ogrē sāka celt vasarnīcas privātpersonas, un 1914. gada sākumā vasarnīcu skaits Ogrē pārsniedz jau 300. Tā izveidojās vasarnīcu un kūrortu centrs, kur sāka uzturēties "labāko aprindu" ģimenes.

1928. gadā Ogrei tiek piešķirtas pilsētas tiesības. Tā sāk izveidoties par iecienītu kūrvietu, jo, pateicoties labvēlīgajiem dabas un klimatiskajiem apstākļiem, kā arī straujajai un akmeņainajai Ogres upei, kuras krasti apauguši ar lapu un skuju kokiem, tā arvien vairāk sāka saistīt rīdzinieku uzmanību, kuri devās uz Ogri gan veseļošanās nolūkos, gan arī vienkārši atpūsties.

Dodoties no stacijas uz ziemeļiem, nonākam pie priedēm apaugušas kalnu grēdas, kas nosaukta par Vilku kalniem. Teikas stāsta, ka šādu nosaukumu kalni dabūjuši tāpēc, ka, ceļot pirmās Ogres vasarnīcas, esot gaudojuši vilki. Vilku kalni stiepjas no Ogres upes labā krasta Ikšķiles virzienā, līdz pāriet tā sauktajos Ogres Kangaros jeb Zilajos kalnos. Atsevišķām kalnu grēdām un kalniem, kas ietilpst Ogres pilsētas robežās, ir dažādi nosaukumi, kā Ķentes kalns, Sērķīšu kalns, Bākas kalns, Grants kalni, Mīlas kalns, kas agrāk saukts par Vilku kalnu. Visi kopā šie kalni izveido Ogres Kangarus jeb Zilos kalnus.

Par Ogres Kangaru jeb Zilo kalnu nosaukuma izcelšanos ir zināmas vairākas teikas. Tā piemēram, kāda no tām stāsta, ka Zilie kalni savu nosaukumu ieguvuši no zilajiem viršu ziediem, kas bagātīgi klāj šos kalnus. Cita teika stāsta, ka Zilie kalni nosaukumu ieguvuši no pīpes dūmiem, kuru kūpinājis pats velns.

Galvenā nozīme Ogrei kā kūrorta pilsētai, kas saista simtiem atpūtnieku un tūristu, ir tās krāšņās dabas, veselīgā klimata, peldēšanās un sporta iespēju dēļ. Sevišķi krāšņa pilsēta ir pavasaros, kad tā slīgst ziedos. Ogre pieder pie Latvijas skaistākajiem zemes stūrīšiem. Sausais gaiss, skuju meža patīkamā un veselīgā smarža, kā arī saulaino dienu daudzums. Sevišķu īpatnību Ogrei piešķir kalnainā apkārtne ar smilšaino un akmeņaino zemi. Gaisā ievērojami daudz ozona un aromātiskās sveķu smaržas. Tā kā Ogres apkārtnē nav purvu, tur tikpat kā nemaz nav miglas, gaiss ir dzidrs un sauss. Gaisa mitruma procents mazāks nekā Rīgā. Tā kā Ogre atrodas tālāk no jūras, vasarā temperatūra te ir augstāka nekā citās kūrvietās un nav arī pēkšņu temperatūras svārstību, jo klimatu ietekmē apkārtējie kalni un meži, kas aiztur asos vējus.

G. Sakss, Ogre un tās apkārtne, Latvijas Valsts izdevniecība, 1957. g., Rīga

Vēsturiski neprecīzs, bet interesants stāsts par Ogres nosaukuma izcelšanos

1957. gadā izdotajā grāmatā "Ogre" izlasāma interesanta versija par Ogres vārda izcelšanos. Senās ordeņa laika hronikās Ogres upe saukta par Vogeni jeb Vogu, un ir pazīstamas teikas par Ogres nosaukums izcelšanos. Pirms vairāk nekā 200 gadiem Ogres tuvumā bijušas labi iekoptas latviešu dzimtļaužu mājas "Mazie Staldati", kurās piedzimusi meitenīte Marta. Bērnībā viņa bijusi ņipra, skaista un kopā ar citiem ģimenes locekļiem gājusi muižas klaušās. Muižkungam viņa ļoti iepatikusies, un viņš gribējis, lai Marta nāk pie viņa par kalponi. Martai muižkunga nodoms nav patics, tāpēc ar brāļa palīdzību aizbēgusi uz Alūksni, kur prāvests Gliks viņu pieņēmis par savu audžumeitu, izskolojis, izaudzinājis un ievedis Alūksnes sabiedrībā. Sākoties Lielajam Ziemeļu karam, Marta nokļuvusi Krievijas ķeizara galmā, kur ķeizars viņu apprecējis, bet vēlāk viņa kļuvusi par visas Krievijas valdnieci – Katrīnu I.

Marta atcerējusies savu dzimto pusi, par kuru zinājusi tikai to, ka tā atradusies pie zušiem bagātas upes. Viņa likusi saviem pavāra palīgiem braukt uz Vidzemi un meklēt upi, kur dzīvo zuši (krievu valodā zuši – ugri (угри)). Ķeizarienes pavāri, atbraukuši Ogres malā, bieži lietojuši vārdu "ugri". Latvieši ķeizarienei Katrīnai I par godu nosaukuši apkaimi par Ogri. Tā cēlies tagadējās Ogres pilsētas un upes nosaukums. Vēl tagad upes līcī lejpus "Staldatiem" sauc par Katrīndambi.

Neliela piezīme: vēsturiski šis nostāsts neesot pareizs, jo Katrīnas dzimtene ir Latgale.

Ar elektriskajiem velosipēdiem pa zemes kalniem

Ar OZK velonomas pārstāvi Agnesi Pastari sarunājos laikā, kad pumpuri krūmos un kokos vēl nav uzplaukuši. Šo īso laika sprīdi OZK velobaudītāji īpaši iecienījuši, jo viss ir caurredzams un pārredzams.

Tāpēc nav iespējas, ka aiz krūma velobraucējs negaidīti iztraucēs lāci, kurš nolēmis kārtot mazās vajadzības. Tas, protams, ir joks, jo lāči šajos platuma grādos vismaz simt, ja ne divsimt gadu (ceru, ka info pareiza), nav manīti. Tāpēc varat braukt droši. Velonoma piedāvā izmest līkumu ar četru veidu elektrovelosipēdiem – tie ir bērnu elektro velosipēdi (augumam no 140 cm), Fat Bike elektrovelosipēdi, kas savu nosaukumu iemantojuši, pateicoties cienīgi platām riepām, kā arī MTB un Comfort kategorijas velosipēdi. No citu pilsētu nomās

pieejamajiem elektrove- losipēdiem OZK nomas eksemplāri atšķiras ar iespēju uzbraukt stāvos kalnos, kas citādi, izmantojot tikai ar kājām radīto spēku, ne visi to varēs.

Agnese Pastare stāsta, ka velobraukšana ir viena no tām nodarbēm, ko laika prognoze īpaši neietekmē. Viņa novērojusi, ka pieprasītāki ir Fat Bike, jo tie mūspusē ir kas neredzēts. Svarīgi, ka OZK kalnainajā (lūdzu, piedodiet Itālijas un Nepālas iedzīvotāji!) apvidū visi velosipēdi pieejami ar elektropiedziņu. Prātīgi braucot, iespējams iztikt ar vienu akumulatoru pa dienu, jo nav jau tā, ka visu laiku notiek braukšana. Arī velobraucējs ir cilvēks un gribas taču apstāties, lai iemūžinātu izcilu kadru, un tad doties tālāk. Sportiskākie braucēji pieraduši, ka svaigi lādētu bateriju var nomainīt teju pusminūtes laikā.

Kādas ir pasaules tendences elektrovelosipēdu jomā?

Visi gaida, kad būs pieejami elektrodivriteņi, kuriem bateriju būs iespējams uzlādēt brauciena laikā, jo elektrovelosipēdu kustība pasaulē, īpaši kalnainajos apvidos, ir gana plaša. Lai gan Latvijā elektrovelosipēdus galvenokārt izmanto izklaidei, citur pasaulē tos izmanto garākiem pārbraucieniem vai braukšanai uz darbu. Tie kļūst arvien pieejamāki.

Latvijā populāras ir MTB sacensības elektrovelo klasē. Šajā jomā liela nozīme tam, kā braucējs pārvalda riteni, jo elektro velo nav vienādi. Elektrodzinējs var būt iestrādāts pedāļu rumbā, riteņu rumbās: tehniskie risinājumi ir dažādi. Standarts ir tāds, ka elektrodzinējam noteikts ātruma ierobežojums līdz 25 km/h. Taču droši vien ir arī tādi, kuri velo iespējas pārbauda Top Gear stilā.

OZK e-VELO NOMA

Darba laiki

Pirmdiena - Piektdiena (iepriekš rezervējot pa tālruni.)

Sestdiena - Svētdiena 10:00–18:00

Tel. +371 25664443

e-Velo nomā pieejami:

- **Bērnu elektro velosipēdi (augumam no 140 cm)**
- **Fat Bike elektro velosipēdi**
- **MTB elekro velosipēdi**
- **Comfort elektro velosipēdi**

Zemūdens peldētāji Dubkalnu karjerā atpūtina nervus

Viens no piedzīvojumu meklētāja Rolisa hobijiem ir doties dabā un iepazīt dažādus mazzināmus Latvijas nostūrus, kur kāju spēruši tikai meža dzīvnieki - stirnas, zaķi un varbūt arī lāči. Vēl viņš mēdz iepazīt Latvijas ūdenstilpju zemūdens pasauli. Dubkalnu karjera dzidrais ūdens ir zemūdens peldētāju kūrorts, kur tie dodas pēc tam, kad niruši Latvijas tumšajos ezeros un upēs, kur zemūdens pasauli var redzēt labi ja izstieptas rokas garumā.

"Ikvienā karjerā nirt ir daudz patīkamāk, zemūdens peldētāji tos izmanto relaksācijai, jo upēs un ezeros redzamība ir no pusmetra līdz pat 2–3 m. Kad zemūdens peldētājs ir noguris, viņš dodas uz karjeru atpūsties, jo tur redzamība zem ūdens ir līdz 10 m. Protams, tas atkarīgs no vēja, lietus, bet mierīgā laikā var izbaudīt dzidrā ūdens redzamību. Dubkalnu karjerā neesmu niris pārāk dziļi, bet varu apgalvot, ka Latvijā karjeri ir tīri, reizēm tajos var novērot sakritušus, ar gliemežvākiem apaugušus kokus, pa kādai zivij. Dažviet ūdenskrātuvēs, lai veicinātu zemūdens tūrismu, nogremdē dažādus objektus, piemēram, Slokas karjerā ir nogremdētas skulptūras – Neptūns un haizivs, tur arī ierīkota tāda kā platforma ar krēslu, kas atgādina kinoteātri. Karjeri, manuprāt, būtu ļoti piemēroti, lai tajos ierīkotu arī geokešinga objektus."

Roliss nodarbojas ar brīvo niršanu, lielākais dziļums, kādā viņš ieniris, ir 7–8 m. Viss esot atkarīgs no ķermeņa fizioloģiskā stāvokļa, cik intensīvas kustības tiek veiktas. Jo mazāk kusties, jo ilgāk var aizturēt elpu, arī seklumā var ilgāk atrasties zem ūdens, dziļumā zem ūdens pavadītais laiks krietni saīsinās. "Zem ūdens varu uzturēties minūti, pusotru, tas ir maksimums. Ja grib sasniegt cienījamu rezultātu, plaušas ir jātrenē. Dubkalnu karjerā niršanā esmu apmācījis divus draugus. Uzskatu, ka svarīgi apmācību veikt karjeros, jo ūdens redzamība tur ir izcila. Īpaši, ja spīd saule, ūdens nav saduļķots – atmosfēra zem ūdens ir superīga."

Ikvienā ūdenstilpē ūdens krāsa ir unikāla, tas ir gandrīz vai kā rokraksts, ko šajā gadījumā atpazīst tikai nirēji. Dubkalnu karjerā krāsa ir zilganzaļa, Sauriešos vairāk prevalē zaļganais tonis.

"Jo dziļāk nirst, jo tumšāka kļūst apkārtējā vide. Tad nepieciešams izmantot zemūdens apgaismojumu. Esmu niris arī naktī, gan ne karjerā. Sajūtas ir bailīgas, kā zirgam, kuram uz acīm uzliktas klapes, jo iespējams redzēt tikai to, kas atrodas priekšā. Ir bijis tā, ka, peldot zem ūdens tumsā, tev nejauši pieskaras kāda zivs, un tad no bailēm pilnīgi saraujies. Bet tas ir tik interesanti. Tāpēc zemūdens peldētāji pēc niršanas ezeros un upēs dodas uz karjeriem relaksēties."

Kapelāns Pļaviņš un pianists Šimkus peldas Dubkalnu ūdenskrātuvē

Ziemas peldēšana Latvijā kļūst arvien populārāka. Peld gan sportisti, gan dzejnieki, gan mājasmātes, gan popzvaigznes, gan mācītāji, gan pasaules līmeņa mūziķi. Lūk, ko par peldēšanu stāsta nacionālo bruņoto spēku kapelāns Elmārs Plaviņš un pasaulslavenais pianists Vestards Šimkus.

Elmārs Pļaviņš, Nacionālo bruņoto spēku virskapelāns

Mana pieredze ar iešanu aukstā ūdenī sākās 1997. gadā. Armijā viens no vingrinājumiem bija tā dēvētais ziemas kurss – ūdenī vajadzēja iegremdēties ar visām drēbēm. Šāda veida mācības notika katru gadu, tad tas likās kaut kas īpašs. Pirms četriem gadiem ziemas peldes sāku piekopt regulāri. Viens no iemesliem – lai ziemas militārajā kursā varētu justies daudz brīvāk un nebūtu tik auksti. Šobrīd daudzus esmu iedrošinājis ziemas peldēšanai, arī Ogres basketbola komanda peld ziemā un atzīst, ka nav tik traki, jo aukstās ūdens vannas tomēr nav tas pats, kas iegremdēšanās āliņģī. Ziemas peldes es uzskatu par labu treniņu ķermeņa fiziskai sagatavošanai, jo četrus gadus vispār neesmu slimojis. Peldot ziemā, praktizējam arī tādu kā garīgu lūgšanu, jo gars jau ir spēcīgs, bet miesai jāspēj turēt līdzi. Kādas ir atziņas, sevi pārvarot, kad šausmīgi salst? Tas jau ir tikai baiļu moments, ko iespējams pārvarēt. Nesen biju Ukrainā, janvāra vidū tur bija mīnus 30. Tā bija laba pieredze. Iegremdējies ūdenī, kas ir siltāks nekā gaiss. Mani iedrošina tas, ka es nedomāju, vai ir auksts vai nav, es vienkārši ielienu ūdenī un tad eju ārā. Ziemas peldēšana ir ļoti veselīga. Ziemā man vislabāk patīk peldēt Dubkalnu karjerā, jo tur ierīkotas trepītes, laipiņa, arī skats uz apkārtni ir fantastisks. Pats galvenais, ka tur ir tīrs ūdens.

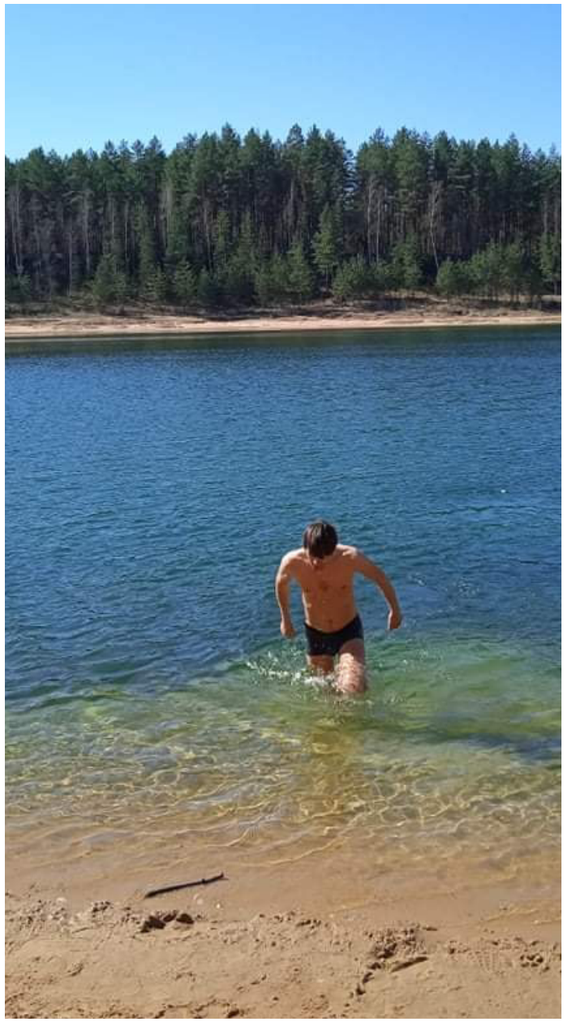

Vestards Šimkus, pianists

Regulāras peldes aukstā ūdenī ir neatņemama manas ikdienas sastāvdaļa jau daudzus gadus. Šīs peldes vienozīmīgi ievērojami ir uzlabojušas manu veselību un pašsajūtu – neslimoju gandrīz nekad un arī par spēka un enerģijas trūkumu nesūdzos. Manas bērnības atmiņas saistās ar to, ka kopā ar vecākiem gada aukstajos mēnešos dodos uz skaisto ezeru, kas atrodas mežā netālu no mūsu mājas Tukuma pusē, un redzu, kā viņi spirgti un laimīgi dodas ledainajā ūdenī peldēties. Vēlāk arī es periodiski mēdzu to darīt, bet pēdējās desmitgades laikā apzinīgi esmu pasācis peldēties tajā pašā ezerā visa gada garumā katru dienu, neatkarīgi no laikapstākļiem (ja vien ezers nav aizsalis). Arī dodoties koncertēt vai atpūtas ceļojumos, vienmēr lūkoju, vai tik tuvumā nav kāda jauka ūdenskrātuve, kurā nopeldēties. Šajā pavasarī, kādā saulainā un šim drēgnajam pavasarim netipiski siltā dienā, kopā ar sievu Elīnu un dēlu Bernardu devos uz Ogres Zilajiem kalniem. Tas bija galamērķis, par kuru Elīna man sajūsmināti stāstīja pēc tam, kad viņai pagājušā gada vasarā tur bija notikusi kāda filmēšana. Un patiesi – dodoties pa klusajām priežu sila takām gar majestātisko skatu torni, ieraudzīju nelielu, bet pasakaini skaistu ūdenskrātuvi, kuru no visām pusēm ieskauj ne tikai sārtie priežu stumbri, bet arī zeltainas smiltis, uz kuru fona neticami dzidrais ūdens laistījās zilganzaļās krāsās. Tobrīd man bija pilnīgi skaidrs, ka nedošos prom no šīs vietas, iekams nebūšu tur nopeldējies. To arī dažus mirkļus vēlāk izdarīju. Ūdens nokrāsa, saules mirdzošā gaisma un maigi siltais gaiss manī radīja šogad pirmo īstas vasaras sajūtu vēl ilgi pirms vasaras oficiālā sākuma. Jutos tik laimīgs, ka smaids no manas sejas pēc tam nezuda vēl vairākas stundas.

DACE

Jau gadiem viena no manām mīļākajām atpūtas vietām ir Ogres Zilie kalni. Īpaši iemīļota ir taka apkārt Dubkalnu karjeram un katru reizi ejot pa to, liekas nedaudz savādāka un turpina būt aizraujoša. Ja gribas nedaudz vairāk pabūt ar sevi, var doties dziļāk mežā un izbaudīt arī kārtīgus brikšņus. Patīk, ka šī vieta ir piemērota gan piknikam, kārtīgam pārgājienam un ir padomāts arī par suņu saimniekiem, ar speciāli iekārtotu pludmali četrkājainajiem draugiem.

Kas kopīgs lidmašīnai ar distanču slēpēm

Pilotam Jānim Krištopam no airBaltic fizisko formu palīdz uzturēt slēpošana Ogres Zilajos kalnos. Tā lieliski trenē līdzsvara sajūtu, kas īpaši nepieciešama, lai lidmašīnas nosēdināšana uz skrejceļa būtu gan droša, gan komfortabla.

"Daudzkārt gribas no sirds izslēpoties, bet ne vienmēr tuvumā var atrast kvalitatīvas, garas distanču slēpošanas trases. Domāju, ka šajā jomā daudzas vietas Latvija varētu iedvesmoties no Ogres – kā izmantot dabas dāvanas, lai ierīkotu garas slēpošanas trases ar mainīgu reljefu. Daudzviet var sastapt tikai garas, daudzviet – trases tikai ar interesantu reljefu, bet lielākoties kvalitāte pieklibo. Ir trases, kurās slēpošana notiek pa apli, parasti apļa garums nepārsniedz kilometru vai tas ir pat īsākas. Lai savāktu savus 15–20 km, tikpat reižu jānoriņķo pa apli, kas daudzus slēpotājus var psiholoģiski nogurdināt. Kad slēpo Ogres Zilajos kalnos, zini, ka nobrauksi visu trasi, nevienā brīdī prātā neiešausies doma: "Nu labi, atlikuši vēl divi apļi, nebraukšu, šodienai pietiks." Ja iebrauc Zilo kalnu trasē, vienalga, no kuras puses – no Ikšķiles vai Ogres, – būs jāslēpo atpakaļ, un tādējādi vismaz 15 km tiks noslēpoti. Man ļoti patīk, ka Ogres trasē kalni mijas ar līdzenuma posmiem, kas slēpošanu padara interesantāku. Uzslēpojot augšā, nākas kārtīgi fiziski pastrādāt, pēc tam nobrauc lejā, un kilometrs vai divi jāslēpo pa līdzenumu. Pēc tam atkal forša fiziskā slodze kalnup, nolaidies lejā un atkal līdzenumā izbaudi ātrumu. Svarīgi, ka trase ir apgaismota tumšajā laikā, kā arī sagatavota. Ogres Zilie kalni mani ir izlutinājuši, jo zinu, ka varu arī astoņos vakarā iebraukt trasē, būs gaišs, un slēpošu. Salīdzinot ar citām trasēm, šeit slēpošanas plūsmas bīstamās vietās nekrustojas, ja vien kāds nav izdomājis braukt pēc saviem noteikumiem. Esmu bijis arī trasēs, kur daži trases atzari krustojas vietās, kur ir nobrauciens no kalna. Šādās vietās ir apdraudējums – var saskrieties ar citu slēpotāju. Ogrē slēpošanas plūsmas ir regulētas un pārdomātas.

Ja gribas izslēpoties ar prieku, ir svarīgi, ka trasi nebojā tie, kurus dēvēju par "džinsatlonistiem" – tie, kuri mīl pa trasi pastaigāties, tā izbradājot kvalitatīvu trases segumu, kura tapšanā citi ir ieguldījuši smagu darbu. Pagājušajā ziemā Zilajos kalnos novēroju, ka pašvaldības policijas darbinieki šādiem trases "huligāniem" skaidroja, kāpēc nevajag bojāt sagatavoto slēpošanas trasi un ka pastaigām vajag izmantot tam paredzētās takas.

Ņemot vērā ierobežojumus, kurus radījusi pandēmija, ir saprotamas daudzas neērtības, bet, skatoties nākotnē, priecātos, ja Zilajos kalnos tiktu ierīkotas ģērbtuves, sauna un duša. Tas pavērtu iespēju pēc slēpošanas gan nomazgāties, gan iedzert piparmētru tēju un doties mājup ar gandarījuma sajūtu. Šķiet, ka tas ir Zilo kalnu attīstības plānos.

Vai slēpošana palīdz lidmašīnas pilotēšanai? Ir tāds interesants moments, ka slēpēm burtiski jābūt kā saaugušām ar kājām, un tas lieliski attīsta vestibulāro aparātu un kustību koordināciju. Arī lidošanā ir tas pats. Lidmašīna ir jājūt. Veicot nosēšanos, pasmaidu, ka zeme ir jājūt, kā ar smalku sensoru izmērot attālumu. Pilotam ir jāizjūt, kādā attālumā atrodas skrejceļš, lai riteņus smuki piespiestu pie zemes, nevis nosēstos ar palēcienu, par ko nebūs priecīgi ne pasažieri, ne lidmašīnas šasija. Arī slēpošanā ir līdzīgi – jājūt trasi.

Jebkuru fizisko aktivitāti, tajā skaitā arī distanču slēpošanu, iesaku visiem. Tas palīdzēs novērst psiholoģisko slodzi gan pēc garas darba dienas, gan visai ģimenei jauki atpūsties brīvdienās.

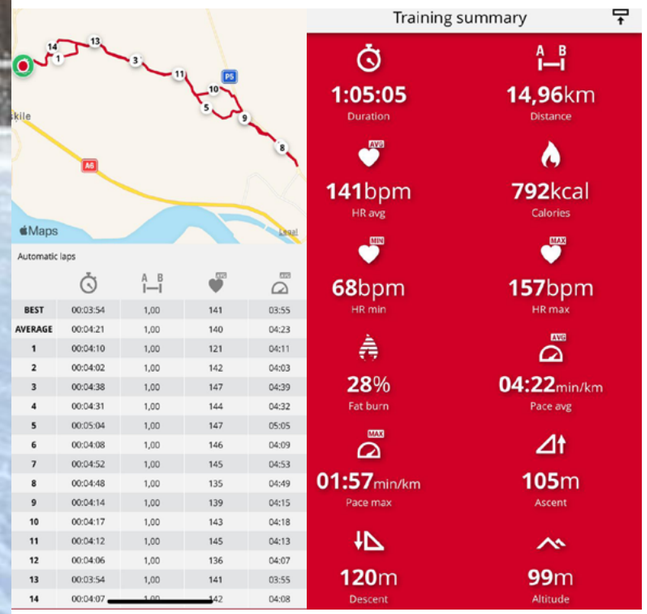

BEST	00:03:54	1,00	141	03:55
AVERAGE	00:04:21	1,00	140	04:23
1	00:04:10	1,00	121	04:11
2	00:04:02	1,00	142	04:03
3	00:04:38	1,00	147	04:39
4	00:04:31	1,00	144	04:32
5	00:05:04	1,00	147	05:05
6	00:04:08	1,00	146	04:09
7	00:04:52	1,00	145	04:53
8	00:04:48	1,00	135	04:49
9	00:04:14	1,00	139	04:15
10	00:04:17	1,00	143	04:18
11	00:04:12	1,00	145	04:13
12	00:04:06	1,00	136	04:07
13	00:03:54	1,00	141	03:55
14	00:04:07	1,00	142	04:08

Cenšos bērniem dot visu, ko zinu

Biatlonists Jēkabs Nākums kopš pagājušā gada maija strādā par treneri jaunizveidotajā Ogres Biatlona klubā. Pašreiz viņš māca šaut, slēpot un veikt fiziskās sagatavotības vingrinājumus 50 audzēkņiem. Galvenais ir nepadoties, viņš uzsver. Ja padosies treniņos, iemācīsies padoties arī vēlāk. Mēs ejam grūtāko – cīnītāja ceļu.

Kas ir tas neredzamais, sarežģītais un pievilcīgais biatlonā?

Sarežģītais ir tas, ka šautuvē ieslēpo milzīgā tempā. Ir jāsakoncentrējas un paaugstināta pulsa apstākļos jāveic pieci precīzi šāvieni. Ziemā ikdienā publiski neesam redzami, jo trenējamies mežā. Biatlonisti "pazūd" treniņu bāzēs Priekuļos, Alūksnē un Madonā. Lai izcilais rezultāts būtu redzams ziemā, svarīgākais darbs tiek veikts vasarā. Biatlonists ir universāls sportists, kurš var būt gan spēcīgs skrējējs, riteņbraucējs, slēpotājs un arī šāvējs.

Kādi ir jūsu iespaidi par Ogres Zilajiem kalniem?

Nu jau pie mums darbojas 50 bērni. Varbūt izklausās nedaudz neveikli, bet pandēmijas dēļ, kad vecāki meklēja, kur bērniem nodarboties ar sportu, izvēle nosliecās par labu āra nodarbībām. Mums visas nodarbības notiek ārā. Pats neesmu no Ogres, vēl pat īsti nezinu, ar ko jārunā par telpu īri, jo visas telpas šeit ir ļoti noslogotas, bet mēs trenējamies ārā, neņemot vērā laika apstākļus – arī tad, ja līst.

Tas jau bērnus norūda. Nav noslēpums, ka daudzi vecāki bērnus mēdz ģērbt nepareizi.

Tā ir. Vecāki beidzot iemācīsies pareizi saģērbt bērnus. Ikviens sporta veida prasa zināšanas un savu pieeju, iemāca daudzas praktiskas lietas.

Kādus jautājumus bērni uzdod, sākot trenēties biatlonā?

"Kad mēs varēsim šaut?" Šaušanas treniņi ir visvairāk apmeklētie. Fiziskajos treniņos bieži var redzēt vecāku attieksmi – ja uzlīst lietutiņš, bērns uz treniņu var neatnākt. Un tad tā arī būs – te bērns būs uz treniņu, te nebūs, ies vieglāko ceļu.

Kā sabalansēt treniņu slodzi un koncentrēšanos šaušanas nodarbībās?

Ilgstoši trenējoties, kamēr sāk izdoties. Pakāpeniski palielinot slodzi – kā jebkurā jomā.

Vai iespējams noteikt, kurš no audzēkņiem varētu būt ārkārtīgi perspektīvs?

Redzi, man ir daudzi talantīgi bērni, bet viena no talanta blaknēm ir paļaušanās uz to, jo viss nāk viegli, rodas slinkums. Un tad sākumposmā švakākais, bet ar spītīgu raksturu apveltītais bērns, cītīgi trenējoties, var kļūt par labu portistu. Nekādā gadījumā nekrītu sajūsmā, kad ieraugu kādu talantīgu audzēkni. Vienkārši viņam pasaku, ka būs jācīnās.

Jaunajai paaudzei bieži noklusē, ka ceļā uz panākumiem ir smagi jāstrādā, ka rotaļīguma kā datorspēlēs tur nebūs. Kā tikt galā ar šo?

Ikvienā sporta veidā būs sava zemes ēšana. Protams, būs vecuma posms, kurā ar tevi spēlēsies, bet kādā brīdī mantiņas būs jāsāk likt malā un jāķeras pie nopietna darba. Mēs jau arī paspēlējamies ar bērniem, bet, kad jāstrādā, tad jāstrādā, pretējā gadījumā neiegūsi ne stingru muguru, ne stipru presīti, ne stipras rokas. Pašas no sevis tās neuztrenēsies, vajadzēs papūlēties.

Mums ir mērķis sarīkot Latvijas čempionātu biatlonā D grupā jauniešiem. Pneimatikas šautenes maksā līdz 1000 eiro, daļa vecāku var tādas atļauties. Būtiski, ka šajā gadījumā nav nepieciešama ieroču atļauja.

Ko biatlons dod bērniem?

Bērni ir tik atšķirīgi, un viņu īpašības dzīves laikā labot var maz, jo daudz ko nosaka arī iedzimtība. Man patīk strādāt ar spītīgiem un nešpetniem raksturiem. Reizēm ar viņiem ir grūti komunicēt ikdienā, bet, meklējot citu ceļu, atrodi interesantus risinājumus. Visos sporta veidos vajadzīgs cīnītāja raksturs. Ja kontroltreniņos audzēknis kādā brīdī padodas, tad aizrādu, ka viņš ietrenēsies padoties ne tikai treniņos. Mēs ejam grūtāko – cīnītāja – ceļu.

Informācija topošajiem biatlonistiem

Varat pieteikties personīgi pie Jēkaba Nākuma - 28615244.
Treniņi notiek 3x nedēļā
pirmdienās, trešdienās un piektdienās.
Trenējam arī pieaugušos.

Veselīga atpūta ar ģimeni Ogres Zilajos kalnos

foto no Matīsa personīgā arhīva

Pilsētas labiekārtošanas darbi Ogrē norisinās pilnā sparā. Tiek asfaltētas ielas un ierīkoti veloceliņi. Vietējais iedzīvotājs Matīss Jēkabsons saka: "Kad pabeigs veloceliņu līdz Ogresgalam, kur dzīvoju - tad šis gals sāks atplaukt, jo šobrīd pasaulē attīstās velosipēdu kustība un ir liela cerība, ka Ogres Zilajos kalnos izveidos profesionālas velotrases, jo līdz šim tās paši saviem spēkiem būvē veloentuziasti."

Uzsēžamies uz velosipēdiem un braucam

"Kā ir dzīvot Ogrē, kas slavena ar saviem Zilajiem kalniem?" prasu Matīsam. Viņa atbilde ir ļoti lakoniska: "Uzsēžamies uz velosipēdiem un braucam. Jaunākajam dēlam drīz būs četri, pagrūti viņam ir ar braukšanu, bet nopirkām viņam speciāli piekabīti, un dodamies ceļojumā."

Varbūt Zilie kalni nav gluži piemērotākā vieta, kur ceļot ar šādu piekabīti, bet ir ceļi, kuri nav stāvi, kas ved garām spēļu laukumiem, piknika vietām, kur pamatīgā katlā uz ugunskura var uzvārīt zupu. Ziema var ar ragavām braukt, reljefs ir ļoti piemērots visdažādāko līmeņu ragaviņu braucējiem, jo ir arī tādi kalni, pa kuriem nepieredzējušiem ragaviņu braucējiem labāk nebraukt.

"Vietējos medijos dažkārt lasu par konkursiem, kuros uzvarējušas dažādas kompānijas, ka paredzēts būvēt lielu atpūtas centru Zilajos kalnos. Agrāk dzīvoju Ogres centrā, tagad dzīvoju Ogresgalā, kas ir tur pat blakus Ogrei. Ja dodos uz treniņiem Zilajos kalnos ar auto, ļoti gribētu, lai tur uz vietas būtu dušas, kurs nomazgāties pēc treniņa, bet saprotu, ka tas viss ir procesā, nevar jau gribēt, lai vienā dienā uztaisa visu gatavu."

Matīsa darbs saistīts ar Vāciju, tur bieži sanāk būt. Vērojot tur esošo, var secināt, ko Ogrei būtu derīgi aizgūt no Vācijas pieredzes. "Zini, es patiesībā neteiktu, ka Ogrē ir kas sliktāk nekā Vācijā. Teiksim, ja man jābūt Vācijā tikai pāris dienas, tad ir forši. Ja jāpaliek pāris nedēļas, tad gan gribas atpakaļ uz mājām. Man Ogre patīk daudz labāk, nekā Vācijas pilsētas."

"Kad pabeigs veloceliņu līdz Ogresgalam, kur dzīvoju, uzskatu – tad šis gals sāks atplaukt. Tagad es meitai neļauju braukt pa šoseju, savukārt braukt pa norobežotu veloceliņu būtu pavisam cita lieta. Šobrīd vispār pasaulē attīstās velosipēdu kustība, un ir liela cerība, ka Ogres Zilajos kalnos izveidos profesionālas velotrases, jo līdz šim tās paši saviem spēkiem būvē veloentuziasti." Starp citu – pašā Ogrē top arī velo pumpu parks, Čakstes prospektā.

foto no Matīsa personīgā arhīva

Tikai ar otro māju ir skaidrs, ko patiesībā vēlies uzbūvēt

Vāciešiem ir tāds teiciens, ka atskārsme par to, kādu māju tiešām vēlies, tā īsteni atnāk tad, kad esi jau uzbūvējis pirmo māju.

Matīss šo jautājumu ir atrisinājis ekonomiski. "Šī māja bija vienīgais, ko varējām atļauties. Tā bija nepabeigta būve, bet nācās ieguldīt daudz laika, enerģijas. Bija izvēle iesēsties hipotēkā līdz mūža galam vai nopirkt jaunceltni. Izvēlējāmies pēdējo. Investējām visus brīvos līdzekļus, kas bija, plus – paša prasme un drauga padomi, un trīs gadu laikā esam zem jumta. Mums bija svarīgi tikt ārā no īres dzīvokļa. Tagad saprotam, ka tas bija pareizs lēmums, jo, salīdzinot izmaksas īres dzīvoklī, ja nebūtu jāturpina investēt būvniecībā, šeit dzīvošana būtu divreiz lētāka, nekā dzīvot 2–3 istabu dzīvoklī Ogres centrā."

Matīss ir sēdējis un skicējis, kāda būs viņa nākamā māja. Tas noteikti būtu upes ieloks, apkārt privātais mežs, lai neviens nesadomājas ierīkot kailcirti, kā tas bija ar vienu noskatītu īpašumu. Viesistabu gribētu vismaz uz 100 kvadrātmetrus plašu.

Par remontdarbiem pilsētā

Matīss turpina: "Vispār tas ir smieklīgi, kad sociālajos tīklos kāda sieviete ieminējās, ka remontdarbi notiek, tāpēc, ka tuvojas vēlēšanās. Viņa acīmredzot nevēlējās redzēt, ka Ogre attīstās nemitīgi: kopš pie varas nāca nacionāļi, Ogre tikai mauc uz priekšu. Godīgi sakot, man ir pilnīgi vienalga, vai tie ir Eiropas fondu līdzekļi vai pilsētas nauda, runa ir par attīstību. Līdz tam nekas nenotika. Vai arī notika ļoti gausi. Tagad top veloceliņš, visu laiku tiek būvēti ceļi. Protams, cilvēki protestē. Vienam neveras vaļā vārti. Problēma ir tajā, ka tad, kad cilvēks būvēja savu pagalmu, viņš nerēķinājās ne ar kādiem augstumiem, viņš taisīja tā, kā pašam gribējās. Bet, kad taisa ceļus, tos veido ar noteiktu paaugstinājumu. Es nesaprotu sašutumu. Kad taisīji pagalmu, vajadzēja izpētīt visus dokumentus un pagalmu būvēt, vadoties pēc tiem. Šādi grasos rīkoties es, man ir savestas kaudzes ar melnzemi, jo pagalms ir zemāks nekā iela. Masveidā tiek labiekārtoti arī daudzdzīvokļu namu iekšpagalmi pilsētā. Par to man ir dalītas jūtas, jo man neviens iekšpagalmu neiekārto." Šajā brīdī Matīss pasmaida, jo viņam ir savs iekšpagalms, kurā viņš jūtas kā saimnieks un dara, ko vēlas. Palīdz bērniem uzcelt telti, jo vasarās viņiem patīk dzīvoties pa āru, vai pļauj zāli. Brīvība reizēm ir izsakāma paša iekārtotā privātīpašumā, kas mūsu Latvijā ir svēts un neaizskarams.

Kamanu sunim 50 kilometri ir nieks

fotogrāfs Kristaps Hohs

Viena no izklaides iespējām Ogres Zilajos kalnos ir iespēja doties dabā ar suņu pajūgu. Šoziem, kad par sniega trūkumu sūdzēties nevarēja, ikviens drosmīgais varēja sajusties kā skarbo ziemeļu iedzīvotājs un pavizināties ar kamanām, ko velk Aļaskas malamuti, Sibīrijas un Aļaskas haskiji.

Ivetas Preisas-Imakas ģimene, kura ar kamanu suņiem nodarbojas vairāk nekā 14 gadus, bet pēdējos astoņus no tiem ikvienam piedāvā izbaudīt Aļaskas iedzīvotāju pārvietošanās veidu, par kamanu suņu īpašniekiem kļuvuši pavisam nejauši.

Šodien, kad daudzos pilsoņos rodas vēlme izdarīt kādu labu darbu sabiedrības labā, viena no iespējām ir doties uz suņu patversmēm, lai izstaidzinātu no bezdarbības sagurušos sunīšus. Iespējams, daudziem būs sāpīgi noskatīties uz skaistiem sugas pārstāvjiem, kurus saimnieki nez kādu iemeslu dēļ nolēmuši tos atdot patversmei. Daudzi no tiem ir Aļaskas malamuti vai Sibīrijas haskiji. "Kad pie mums atnāk cilvēki pavizināties ar kamanām, mēs viņiem gari un plaši stāstām, par šo šķirņu raksturīgākajam iezīmēm un cik liela fiziskā slodze suņiem ir nepieciešama. Gandrīz visi mūsu suņi ir adoptēti, paņemti no patversmēm vai cilvēki atdevuši, saprotot, ka ar suni netiek galā. Nopelnīt ar cilvēku vizināšanu nevar, tas ir tikai veids, kā suņus uzturēt formā. Vasarā suņiem ir atvaļinājums, jo ar kamanām vai īpaši aprīkotiem ratiem-velokamanām dodamies izbraucienos, kad temperatūra nepārsniedz plus 15, jo suņiem ir kupls kažoks un viņi var pārkarst. Daži mūsu četrkājainie mīluļi labprāt peldas, bet tiem, kuriem spēcīgāks Aļaskas senču gēns, no ūdens turas pa gabalu. Jo Aļaskā, kur nereti gaisa temperatūra ir zem 50 grādiem, slapjš suns var neizdzīvot."

Suns ir bara dzīvnieks un pajūga priekšā parasti ir divi suņi, viens no kuriem ir barvedis, gudrākais un izturīgākais. Iveta gan saka, ka līdera īpašības var noteikt pēc tam, kad suņi noskrējuši 50-100 kilometrus, kas pilsētas iedzīvotājiem var būt prātam neaptverams attālums.

Ziņkārīgajiem var rasties jautājums, kā suņi spēj pārvarēt šādus attālumus. "Tāda ir šīs šķirnes īpatnība. Viņi ir ģenētiski ieprogrammēti tā, ka prot pareizi sadalīt enerģiju. Ja mums - cilvēkiem enerģijas pietrūkst, tā tiek ņemta no muskuļiem, bet kamanu suņiem šādos brīžos ieslēdzas iekšējais dators un enerģija tiek ņemta no taukiem. Ja skrējiena laikā suns sajūt nogurumu, viņš pāriet vieglā riksī. Kad rikšojot nedaudz atguvies, pēc tam var atkal skriet ar pilnu jaudu. Viņi prot regulēt savu vielmaiņu tā, lai neiestātos pārgurums. Piemēram, medību suņi var dzīt pēdas lielā ātrumā vairākus kilometrus, pēc tam

LĪDERA ĪPAŠĪBAS VAR NOTEIKT PĒC TAM, KAD SUŅI NOSKRĒJUŠI 50-100 KILOMETRUS, KAS PILSĒTAS IEDZĪVOTĀJIEM VAR BŪT PRĀTAM NEAPTVERAMS ATTĀLUMS.

tie spēku izsīkuma dēļ teju nokrīt uz zemes, lai atgūtos. Savukārt Sibīrijas haskiji un Aļaskas malamuti var skriet simtiem kilometru un nenogurt. Šiem suņiem ir arī fenomenāla spēja orientēties apvidū, kad redzamība ir teju rokas stiepiena attālumā, piemēram, sniega vētras laikā. Aļaskas bargajā salā un plašumos tas ir izdzīvošanas jautājums."

Tiem, kas alkst izbaudīt, ko aizraujošu un doties dabā pavisam neierastā veidā, sadarbībā biedrību "SNIEGA SUŅI" Zilo kalnu parkā ir iespēja vizināties ar sniega suņu pajūgu. Ziemā izbraucieni notiek ar kamanām savukārt bezsniega periodā, ja gaisa temperatūra nepārsniedz +15 grādus, ar velokamanām.

Pie Suņu pajūgu takas sākumpunkta ir iespēja novietot automašīnu.

Lai iegūtu aktuālāko informāciju par piedāvājumu un pieteiktos braucienam, aicinām sazināties ar biedrību "Sniega suņi".
Tālr.: (+371) 2 65 93 65 1
Tālr.: (+371) 2 65 32 85 1
Epasts.: info@sniegasuni.lv

MILŽU TAKA

PIEDZĪVOJUMU PARKS

Milžiem garšos cepti kartupeļi!

Ogres Zilo kalnu piedzīvojuma parka "Milžu taka" vadītāja Anda Sīviņa skaidro, tiklīdz valdība dos zaļo gaismu āra pasākumu rīkošanai, "Milžu taka" turpinās pulcēt gan mazos, gan sirmos. Vietas un izklaižu pietiks ikvienam.

"Pašlaik domājam ierīkot tīklu, kurā mazie varētu kāpelēt, bet sezonu ceram atsākt maijā, tiklīdz laika apstākļi tam būs piemēroti. Viens no jaunumiem ir kafejnīcas atklāšana," stāsta Anda Sīviņa. "Milžu porcijas tajā gan netiks servētas, jo tas nav restorāns, bet kafejnīca, kas turklāt neatrodas uz zemes. Taču bērni varēs mieloties ar iecienītajiem fritētajiem kartupeļiem vai saldējuma kokteiļiem."